



## Občanské sdružení pod Studencem

Karoliny Světlé 782 | 407 21 Česká Kamenice

IČO: 270 56 864 | mobil: +420 737 340 045, +420 722 733 233 | e-mail: info@podstudencem.cz

Fio banka, a. s., pobočka Děčín | číslo účtu: 2900259180 | kód banky: 2010

IBAN: CZ042 0100 0000 0290 0259 180 | BIC: FIOBCZPPXXX

Volksbank Löbau-Zittau eG | Konto-Nr.: 4556923901 | Bankleitzahl: 855 901 00

IBAN: DE36 8559 0100 4556 9239 01 | BIC: GENODEF1NGS

www.podstudencem.cz | www.obnovenepamatky.cz | www.virtualniCeskokamenicko.cz | www.rozhlednastudenec.cz

### Sedlák a bludička

(POVĚST) zdroj: Zlaté listí (Dagmar Dvořáková, Severočeské nakladatelství, 1977), oblast: **Líška, Česká Kamenice**

Sedlák Lukáš z Lísky byl náramně hodný člověk, jen ho do zlata zasadit, i poddajný byl jako vosk, ale v jedné věci byl hotový mezek: když ho to popadlo, musel do hospody, i kdyby se panímáma na hlavu stavěla. "Nevrč, starucho," poplácával ji pokaždé po zádech, "to víš, člověk už je taková křehká nádoba..." A druhou rukou už stahoval s hřebíku čepici. "Zpiťare jeden," škytala selka, "takhle mi chodit domů nabryndaný! Jako holobrádek vyvádíš, a přitom máš na hřbetě pět křížků, bláznivko stará!" Jednou se hospodyně tak rozkatila, že div nezůstala ležet: pantáta ji honem strčil do postele a hlavu jí láskyplně obložil mokrým hadrem, když chuděra usnula, vytratil se z domova jako zloděj a hajdy do kamenické hospody. Umiňoval si, že moc nezdrží, ale než odbila půlnoc, byl už zpitý jako cikán. "Říkal jsi, hospodáři, abych ti připomněl, že chceš jít dneska dřív domů," zatrásl jím šenkýř, "mně nepřekážíš, jenom abys pak nebrblal!" Lukáš poslušně vstal, narazil si čepici a pustil se k domovu. Šlo se mu všelijak, ale myšlenka na ženu ho popoháněla. "Jsem to ale chlap špatná," vyčítal si a ronil krokodýlí slzy, "ale já ti všechno vynahradím, stará, uvidíš! Už se od tebe nehnu ani na krok... Však je to hanba, máš pravdu..." Za Jehlou se zastaví: po pravici se leskne rybník, po levici mokřina a za mokřinou smolná oka několika mělkých rybníčků. "To mi scházelo," myslí si sedlák, ale zpátky se mu už nechce: "Bůhví, kdy bych se k ženě doškobrtal..." Vykročí, ale pořád ho to táhne k jedné straně, a ne a ne se trefit do pěšiny. Boty už má mokré a tu se z husté černoty vynoří bludička a začne se před ním vykrucovat. "Ty, ty! Nemysli, že nevím, co jsi zač," povídá sedlák, ale bludička na něj přátelsky zamrká a začne tak pěkně tajtrdlíkovat, že Lukáš neodolá a jde za ní jako ovce. "Hele - že bys na mě nebyla taková? Že mě nezatáhneš do rybníka, vid', že ne? Bludička se natřeše, povyskočí a vznáší se nad suchou pěšinou jako po provázku. Sedlák ji důvěřivě následuje a oči z ní nespustí, **a najednou je na rozcestí před Lískou.** "Hodná, hodná!" chválí vděčně Lukáš, bludička několikrát půvabně **obtancuje pískovcový podstavec kříže** a pak zmizí v temnotě. Pantáta si pro jistotu vyzuje v sínce boty, ale panímáma spí jako andílek, a tak sedlák vklouzne pod peřinu a za chvíli už spravedlivě pochrupává. Týden se držel sedlák Lukáš doma, ale v neděli zase zabrousil do Kamenice a pak už to vedl po staru: vracíval se domů hluboko po půlnoci, ale pokaždé na něj čekala bludička a poctivě ho přivedla až ke křížku, ať šel kudy šel. Jednou dvakrát se sedlákovi zezdalo, že nějak špatně svítí, a dobrácky jí vyčinil, bludička okamžitě poslechla jako pesek: zavrtěla se rozpačité a zazářila jako čerstvě vycíděná lucernička. Jedné noci, když sedlák Lukáš vyklopýtal z kamenické hospody a už za humny vyhlížel své věrné světýlko, udělalo se mu náhle špatně, jako by mu krev z těla odcházela. "Safraporte," vyděsil se pantáta, a vtom už z chumáče mokré trávy vyskočila bludička a svítila jako hvězda. "To jsem rád, holka zlatá, že jsi tady," breptal Lukáš, "moc! Víš, je ti mi nějak mizerně..." A pomaloučku se bral za světýlkem. Vedlo ho nejmělkějšími cestičkami, co chvíli se zastavovalo, aby si mohl sedlák odpočinout, a když zase nabral dech, popoběhlo o kus dál. Na rozcestí u křížku se bludička **přikrčila k patám pískovcového podstavce** a čekala, až k ní zkřísnutý pantáta dovrávorá. Lukáš smekl čepici a jako obvykle se pokřížoval. "Nevím," zajíkl se, "ale je mi, jako bychom se dneska viděli naposled... Tak ti, moje milá, za všechno pěkně děkuji..." Bludička se krásně rozžhnula a pravila lidským hlasem: "Dobře jsi udělal, Lukáši, žes mi poděkoval! Jinak by tě čekal zrovna takový osud, jako potkal mne, nešťastnou dušičku..." Jak to dopověděla, začala se zmenšovat, až byla jako špendlíková hlavička, a pak zhasla. Sedlák měl



## Občanské sdružení pod Studencem

Karoliny Světlé 782 | 407 21 Česká Kamenice

IČO: 270 56 864 | mobil: +420 737 340 045, +420 722 733 233 | e-mail: info@podstudencem.cz

Fio banka, a. s., pobočka Děčín | číslo účtu: 2900259180 | kód banky: 2010

IBAN: CZ042 0100 0000 0290 0259 180 | BIC: FIOBCZPPXXX

Volksbank Löbau-Zittau eG | Konto-Nr.: 4556923901 | Bankleitzahl: 855 901 00

IBAN: DE36 8559 0100 4556 9239 01 | BIC: GENODEF1NGS

[www.podstudencem.cz](http://www.podstudencem.cz) | [www.obnovenepamatky.cz](http://www.obnovenepamatky.cz) | [www.virtualniCeskokamenicko.cz](http://www.virtualniCeskokamenicko.cz) | [www.rozhlednastudenec.cz](http://www.rozhlednastudenec.cz)

najednou pocit, že má hlavu čistou jako ještě nikdy, ale dobře mu nebylo: **uprostřed prsou mu začalo pálit a levou rukou prochvívala tupá tlumená bolest.** Sedl si pod kříž, opřel se, šátkem si otřel s čela pot, složil ruce do klína a zadíval se kalnýma očima vzhůru: na nebi se mihotaly chladné hvězdy a navlhlý větřík prochvíval vадnoucími stébly trav. "Bože můj, jak ten tvůj svět najednou zesmutněl... Ale tak rád bych tu ještě nějaký čas pobyl..." Zavřel oči a usnul. Navždy.